

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3221/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорда адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Матеја Чајић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5114/2019 од 07.11.2019. године која је исправљена решењем тог суда Гж 5114/19 од 26.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5114/2019 од 07.11.2019. године, исправљене решењем тог суда Гж 5114/19 од 26.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2238/16 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде штете због примања издржавања по раскинутом уговору о доживотном издржавању у износу од 2.456.133,60 динара са законском затезном каматом почев од 08.01.2009. године до исплате и накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 424.750,00 динара у року од 15 дана од дана пријма писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5114/2019 од 07.11.2019. године, која је исправљена решењем тог суда Гж 5114/19 од 26.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 2238/16 од 14.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, учињене у поступку пред другостепеним судом.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Ревизија тужиле, по оцени Врховног касационог суда, није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 - ЗПП), која се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 02.06.2008. године тужила је тражила накнаду штете због раскида уговора о доживотном издржавању закљученог са туженом у износу од 1.600.000,00 динара, који је у време подношења тужбе одговарао динарској противвредности од 19.401,70 евра обрачунатој по средњем курсу Народне банке Србије. Поднеском од 28.12.2010. године тужба је преиначена - повећан тужбени захтев на износ од 4.131.900,00 динара (динарску противвредност од 45.550,14 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан извршеног преиначења), да би поднеском од 10.09.2013. године тужила смањила тужбени захтев на износ од 2.456.133,60 динара (динарску противвредност од 29.783,23 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе).

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о тужбеном захтеву постављеном у поднеску од 10.09.2013. године.

Из изложеног следи да вредност предмета спора не прелази износ који је чланом 403. став 3. ЗПП прописан за дозвољеност ревизије. У конкретном случају, по становишту Врховног касационог суда, ради се о имовинскоправном спору - враћању онога што је тужила дала у извршењу уговора о доживотном издржавању који је раскинут (члан 210. став 2. Закона о облигационим односима), а не о спору о уговору о доживотном издржавању између примаоца и даваоца издржавања који има карактер спора о издржавању и у којем је ревизија увек дозвољена.

С`тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић